

Kyrkonytt

FOTO JULIE RICH GREER

Heltidsmissionärer besvarar frågor vid kyrkans informationsmonter under en konferens och utställning i Europa 2004 för internationell hjälpverksamhet och handel, som nyligen hölls i Genève i Schweiz.

Kyrkan uppmärksammas för humanitära insatser

Melissa Merrill, Kyrkans tidningar

Kyrkan har för första gången inbjudits att delta i International Aid & Trade Europe 2004 Conference & Exhibition. (Konferens och utställning i Europa 2004 för internationell hjälpverksamhet och handel.) Evenemanget hölls tidigare i år, mellan den 28 och 29 januari.

Representanter för kyrkan har närvarat vid den årliga utställningen tidigare, men det här var första gången som kyrkan inbjöds att formellt informera om sitt program, sade Garry R Flake, chef för kyrkans humanitära

hjälpverksamhet. "Vi var tacksamma för denna inbjudan", sade han. "Det var ett ypperligt tillfälle att låta några av de andra organisationerna där få veta vilka vi är och vad vi gör."

Under konferensen fick broder Flake vid ett flertal tillfällen informera om kyrkans inriktning på nödhjälp och andra humanitära initiativ.

"Något som alltid kommer i blickpunkten är kyrkans medlemmars generositet som gör dessa insatser för nödlidande möjliga över hela världen. De som får höra om det slutar aldrig förundra sig över hur

omtänksamma kyrkans medlemmar är", sade broder Flake.

Utöver broder Flakes presentationer fick personalen vid kyrkans informationsmonter hjälp av tre äldre missionärspare och flera frivilliga från Genève stav i Schweiz. Bland dessa fanns Deon och Julie Greer som verkar i Genève som missionärer för kyrkans informationstjänst.

"Budskapet vi försökte nå ut med om kyrkans program var att de drivs av medlemsdonationer och att vi som ett folk är angelägna om att hjälpa andra i nöd, oavsett deras omständigheter eller var i världen de är", sade syster Greer. "Det vi bryr oss mest om är att avhjälpa människors nöd."

Kyrkans utställning visade hygienpaket, paket för nyfödda och utbildningspaket, filter och lapptäcken, en rullstol, en blandning av säd och vitaminer som skickas till länder där hungersnöd råder, och ett klädpaket.

"Många av organisationerna kände till kyrkans aktiviteter, men det fanns också ett stort antal organisationer vars kunskap om kyrkans humanitära arbete var begränsad eller obefintlig. I de flesta fall såg vi ett uppriktigt intresse", sade äldste Greer. Dessutom gav utställningen tillfällen till att lära om andra organisationers arbete och forma eventuella allianser, sade han.

En särskild förmån som kyrkan fick tack vare konferensen var samarbetet med Världshälsoorganisationen, med huvudsäte i Genève. Kyrkan och Världshälsoorganisationen har

tidigare gått samman för att bekämpa mässlingen genom vaccinering, sade broder Flake. Förutom att erbjuda ekonomisk hjälp från kyrkan, hoppas broder Flake på att kunna skicka medlemmar senare i år som ska hjälpa till med vaccineringskampanjerna, särskilt i områden där vaccinationer inte är så vanliga.

Konferensen gav också kyrkans representanter möjlighet att hålla kon-

takten med personer som de samarbetat med i tidigare projekt.

"Vi träffade organisationer som vi har samarbetat med i nödsituationer och större hälsokampanjer", sade broder Flake. "Vi har länge samarbetat med många av dem, och de uppskattar mycket den hjälp de fått från vårt humanitära center. Det var härligt att inse hur väl känd kyrkan är för sin hjälpverksamhet." ■

Missionärer i Haiti förflyttade; medlemmar fortsätter att ha möten

Kyrkan förflyttade alla 56 ensamstående missionärer från andra länder ut ur Haiti innan dåvarande

president Jean-Bertrand Aristide störtades då en intensiv inbördesstrid svepte över nationen. Missio-

närerna förflyttades tillfälligt till andra missioner. De infödda haitiska missionärerna som fick stanna kvar i landet vidtar i förväg fastställda säkerhetsåtgärder och undviker folksamlingar och demonstrationer, och stannar inomhus när det känns osäkert att vara ute. De infödda missionärerna har förflyttats från instabila områden.

Trots att dussintals haitier har döts under de senaste månaderna, har enligt rapporter inga av kyrkans medlemmar skadats. Flera familjers hem har förstörts i norra Haiti där oroligheterna har varit mest intensiva. Det finns inga kända skador på kyrkans byggnader. Kyrkan har över 10 000 medlemmar i Haiti.

I en intervju med *Church News* rapporterade president Eddy Bordeau i Port-au-Prince stav i Haiti att söndagens möten och andra stavs- och församlingsangelägenheter har fortsatt som vanligt trots spänningar mellan upproriska och de som stöder den tidigare regeringen. I pressläggningsögonblicket har några möten i kyrkans ställts in och man vet inte hur framtida möten kommer att påverkas. Striderna har gjort att gränsen mellan Haiti och Dominikanska republiken har stängts, vilket hindrar haitiska medlemmar från att åka till templet i Santo Domingo i Dominikanska republiken. ■

Delar av artikeln är tagna ur Church News.

Missionärer lämnar Haiti den 25 februari från flygplatsen i Port-au-Prince.

FOTO RODRIGO ABD/ASSOCIATED PRESS

Sydafrikanska medlemmar informerar om kyrkans program för förebyggande av AIDS

Medan världen förespråkar att man bryter mot kyskhetslagen "säkert" för att skydda sig mot AIDS, har den förödande sjukdomen antagit oerhörda proportioner, med mer än 40 miljoner smittade världen över.

I Afrika, där Världshälsoorganisationen uppskattar att mer än 30 miljoner människor har drabbats av sjukdomen, försöker kyrkans medlemmar berätta för grannar och vänner att kyrkans råd om sexuell avhållsamhet före äktenskapet och

att vara fullkomligt trogen inom äktenskapet är det säkraste skyddet mot HIV och AIDS. Hospitalviews församling i Bedfordviews södra stav i Sydafrika hjälpte nyligen till att organisera en Världsaidsdag som bestod av presentationer och paneldiskussioner med lokala kyrkoledare, samhällsledare, regeringsdepartement, läkare, olika organisationer och AIDS-aktivistgrupper.

Hospitalviews församlings möteshus var överfullt, med mer än 600 invånare i Tembisa närvarande. Pre-

sentationerna var inriktade på handlingsprogram och metoder för att stoppa spridningen av AIDS och på organisationer i samhället som erbjuder resurser till AIDS-sjuka.

Presidenten för Bedfordviews stav, Neil P Fourie, betonade kyskhetslagen och uppmanade alla närvarande att efterleva den. "Talen har inriktats på avhållsamhet och trohet", sade han.

Hospitalviews församlings välfärdskommitté var ansvariga för evenemanget. Bland annat utformades och distribuerades affischer och broschyrer i samhället och man förberedde presentationer och föredrag. ■

Medlemmar på Vanuatu städar upp efter cyklonen Ivy

Livet för omkring 1100 medlemmar i kyrkan på Vanuatuöarna väster om Fiji börjar äntligen återgå till det normala efter det att den tropiska cyklonen Ivy svepte över de södra och norra öarna. Stormen som inträffade den 26 februari 2004 dödade två människor och orsakade stor förödelse, med vindar på upp till 56 sekundmeter. Alla missionärer och medlemmar rapporteras vara i säkerhet.

Bland de omkring 2 500 familjer som drabbades värst av cyklonen, fanns 10 medlemsfamiljer vars hus fick omfattande skador, medan 62

andra medlemsfamiljers hus fick mindre skador. Taken på tre tillfälliga möteshus på ön Tanna behövde repareras.

Invånarna på öarna får nu ta itu med de problem som uppstår när en stor del av skörden går förlorad. Kyrkan har skickat hjälp till öarna, bland annat containrar med kläder och medicinska förnödenheter. ■

Delar av artikeln är tagna ur Church News.

Medlemmar på Vanuatuöarna väster om Fiji återhämtar sig från den tropiska cyklonen Ivy.

KARTA RITAD AV THOMAS CHILD

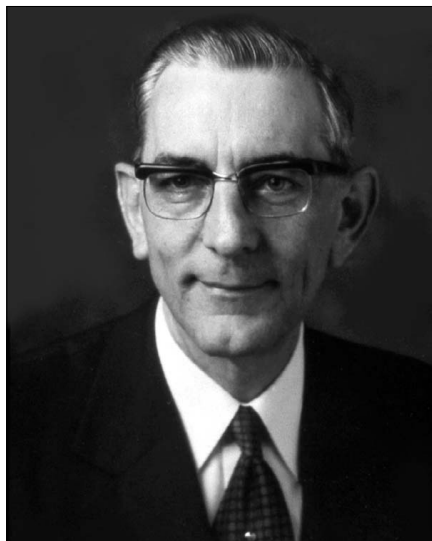
Generalauktoritet emeritus Jacob de Jager är död

Hans första kallelse i kyrkan var att dela ut psalmböcker. Hans mest kända var som medlem av de sjuttios första kvorum. Men det var inte vad han gjorde utan hur han gjorde det som man minns av äldste Jacob de Jager, generalauktoritet emeritus, som avled den 25 februari 2004 vid 81 års ålder.

Äldste de Jager, som kallades "den glade holländaren", tjänade villigt och glatt i alla sina kallelser, bland annat som regionrepresentant före sin kallelse som generalauktoritet, och som biskop därefter.

"Detta var en sann Herrens tjänare", sade president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, vid äldste de Jagers begravning den 1 mars 2004. Talade gjorde också president Thomas S Monson och president James E Faust i första presidentskapet och äldste Charles Didier i de sjuttios presidentskap.

"Jag har aldrig träffat någon som har haft ett ont ord [att säga] om Jacob de Jager", sade president Monson, som verkade som president för Ontariomissionen Toronto när familjen de Jager flyttade dit från Holland. President Monsons hustru Frances hade en del att göra med familjen de Jagers dop. Hon uppmanade missionärerna att besöka familjen när hon fått reda på att missionärerna hade kontaktat dem i Holland.

Äldste Jacob de Jager

"Namnet 'Jacob' kan definieras som en som inte gjorde annat än det han befalldes att göra", sade äldste Didier. "Det kännetecknade Jacob de Jager." ■

Delar av artikeln är tagna ur Church News.

Kyrkan efterlyser kulturbidrag

Som en del av kyrkans uppmaning att församlingar, grenar, stavar och distrikt ska planera och delta i fler kulturella evenemang, som pjäser och dans- och musikfestivaler, efterlyser kyrkans avdelning för musik, kultur och konst olika bidrag från kyrkans medlemmar.

Genom att efterlysa bidrag året

om hoppas denna avdelning på att uppnå två mål: att väcka medlemmarnas kreativa sidor genom att erbjuda ett sätt att ge uttryck för den konstnärliga förmågan, och att skapa ett bibliotek med evangelieinriktade verk som andra enheter i kyrkan kan använda när de planerar kulturella aktiviteter. Det slutliga målet är att kyrkans medlemmar ska stärkas i evangeliet och få mer gemenskap genom att planera och framföra kulturella evenemang.

"Den kulturella konsten har länge varit en del av kyrkan", sade David Warner, chef för kyrkans avdelning för musik, kultur och konst. "Den kan föra människor närmare evangeliet."

Utvalda bidrag kommer att framföras – vissa i en förkortad version – i konferenscentrets teater under dagarna före generalkonferensen i oktober. Avdelningen tar emot bidrag hela året, men sista datum för bidrag till nästföljande oktober, är 1 april samma år. Deltagarna underrättas i augusti om deras bidrag har valts ut för framförande i oktober.

Man kan bidra med manuskript till pjäser, musikal, lästeatrar, oratorier och även poesi. Manuskripten bör vara anpassade för att användas i församlingar/grenar eller stavar/distrikt, vara minst en akt lång, undervisa om evangeliets principer på ett upplyftande sätt, vara doktrinärt korrekta, inriktade på kyrkan och historiskt korrekta. Avdelningen tar emot manuskript på alla språk.

Bidragen bör innefatta:

1. Två exemplar av manuskriptet och eventuella noter på papper i storleken 22 x 28 cm.

2. Ett uttalande som undertecknas av alla som bidrar där det står: "Detta bidrag, med titeln _____, är mitt originalverk, ägs av mig och följer bidragsreglerna."

3. Ett följebrev med styckets titel, författarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress, det centrala temat, resumé och rollbesättningskrav.

Namnen på alla som bidrar ska finnas med på följebrevet, manuskriptet och det undertecknade uttalandet. Författarna till verken som kommittén väljer ut kan bli ombedda att ge kyrkan ett icke exklusivt, permanent tillstånd för obegränsad användning.

FOTO LYNN HOWLETT

Kyrkan efterlyser manuskript till teater- och musikverk. Den här musikalen var en del av ett kulturellt evenemang som hölls i samband med återinvigningen av templet i Anchorage i Alaska.

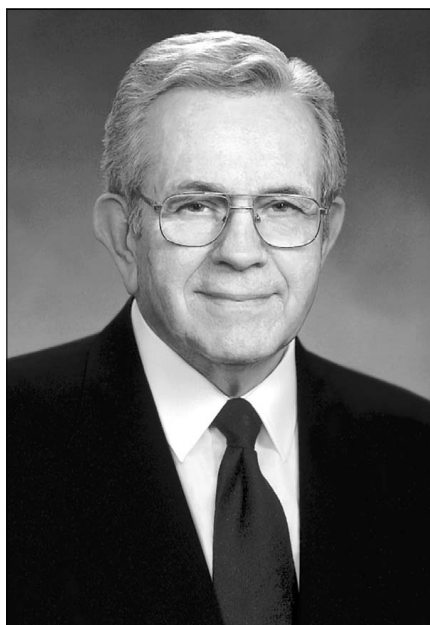
Sänd bidrag till: Church Theatrical Script Submission, 50 East North Temple Street, Room 2082, Salt Lake

City, Utah, 84150-6070, USA. Ring 001-801-240-6492 för mer information. ■

De talar till oss i dag

President Packer varnar advokater och domare för andligt förfall

Under ett tal till J Reuben Clark Law Society (J Reuben Clarks juristförening) i konferenscentret den 28 februari 2004, som sändes via satellit till mer än 100 platser runt om i världen, talade president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, om samhällets pågående moraliska förfall, och uppmanade åhörarna att använda sin utbildning till att tjäna Gud och sin nästa. "Var villiga att ge av er tid och era medel och era kunskaper för att bygga upp kyrkan och Guds rike och etablera Sion, som vi har

President Boyd K Packer

förbundet oss att göra – inte till kyrkan som institution enbart, utan också till medlemmar och andra som behöver ert professionella beskydd."

Han varnade för den andliga fara som är ett resultat av dagens förhållanden. "Världen är på väg utför i en allt snabbare takt. Jag är ledsen att säga det, men det kommer inte att bli bättre. Jag vet inget i kyrkans historia eller världshistorien som kan jämföras med dagens förhållanden."

Satan, varnade president Packer, använder sig av list för att förstöra familjeenheten. "Den heliga relationen mellan man och kvinna, mellan makar, genom vilken jordiska kroppar

blir till och liv ges åt nästa generation, blir överöst med snusk." Moralskt nedbrytande information tar sig in i hemmen genom media och blir allt vanligare. "Outsäglig ondska, perversion och övergrepp – som inte ens små barn kommer undan – som förr doldes på mörka platser, söker nu skydd av domstolar och domare."

Han uppmanade åhörarna att använda sin kunskap till att vägleda andra. "Vi måste vända oss till er för juridisk hjälp", sade han. "Ni har, eller borde ha, urskillningens ande. Den gavs till er när den Helige Andens gåva förlänades er. Ni måste ta reda på var snarorna ligger gömda och hjälpa oss komma runt dem."

President Packer sade att även om kyrkans medlemmar en dag får stå ensamma, "så ska vi inte sänka våra normer eller ändra vår kurs".

Delar av artikeln är tagna ur Church News.

Äldste Wirthlin ger två ledstjärnor till BYU-elever

Att älska Gud och vår nästa, de två första och största buden som Frälsaren undervisade om, är de ledstjärnor som kan leda till evigt liv, sade Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum under en andaktsstund vid Brigham Young-universitetet den 1 februari 2004.

Äldste Wirthlin talade om den farkost som nyligen landade på planeten Mars och reflekterade över de många förunderliga resor och upptäckter som män och kvinnor gjort under hans livstid. Han påminde stu-

Äldste Joseph B Wirthlin

denterna om de storartade saker de kan bidra med under sitt livs resa. Äldste Wirthlin talade om Jareds broders resa och de två ljus som Herren försåg varje båt med "så att de icke skulle fara över de stora vattnen i mörker" (Ether 6:3), och nämnde två andliga ljus som kan vägleda oss genom jordelivet.

Älska Herren din Gud

"Varför måste vi älska Herren?" frågade äldste Wirthlin. "Därför att om vi gör det, så blir vi förädlade, rena och heliga." Vi visar vår kärlek till Herren genom att hålla hans bud. "När kyrkans medlemmar håller buden, känner de Andens inflytande och vägledning i sina liv. Gradvis, genom en process av andlig förfining,

blir de helgade och fyllda av den Helige Andens gåva. Deras böner blir mer innerliga och deras tro fastare."

Älska din nästa

"Att älska sin nästa är inte bara en bra idé – det är själva kärnan i det som har varit utmärkande för Kristi efterföljare sedan tidernas begynnelse", sade äldste Wirthlin.

Han citerade kung Benjamin och sade att vår omsorg om andra är knuten till kraften i försoningen. "För ... att I skolen behålla edra synders förlåtelse dag för dag så att I kunnen vandra utan skuld för Gud, önskar jag, att I viljen dela edra ägodelar med de fattiga, envar i förhållande till vad han har." (Mosiah 4:26)

Äldste Wirthlin citerade profeten Joseph Smith och sade att medlemmarna ska "mätta den hungrande, kläda den nakne, dra försorg om änkan, torka den föräldralöses tårar, trösta den bedrövade, vare sig de tillhör denna kyrka eller någon annan, eller ingen kyrka alls, varhelst vi finner dem". (*Times and Seasons* 3, nr 10 [15 mars 1842]: 732.)

Kyrkans medlemmar visar också kärlek till sin nästa genom att vara vänliga, sprida evangeliet och utföra ställföreträdande förrättningar för de döda.

"Jag vittnar för er idag att när vi gör våra liv till levande monument som vittnar om vår kärlek till Gud och våra medmänniskor, då vandrar vi på den väg som leder till evigt liv", sade han avslutningsvis.

Syster Parkin uppmanar unga vuxna att komma ihåg sin gudomliga födslorätt

Syster Bonnie D Parkin, Hjälpför-
eningens generalpresident, talade
om kunskapens och identitetens
kraft under en brasafton anordnad
av Kyrkans utbildningsverksamhet
den 7 mars 2004.

Hon inledde med att berätta om
några levnadsregler som hon ofta
nämnde för sina söner när de växte
upp, talesätt som hennes äldsta son
kallade "Bonnie-ismer". Bland dem
fanns "Sanning är sanning, var man
än hittar den" och "Rättvisa är något
man får se i månen efter". Två som
hon sade att hon använde ofta var
"Att veta är att göra" och "Kom ihåg
vem du är".

"Det finns kraft i dessa två ut-
tryck", sade syster Parkin. "När vi vet
någonting – när verkligen förstår det
– då gör vi det ... Ett av det viktigas-
te att veta är något som äldste Neal
A Maxwell sagt: 'Du har varit du
mycket länge.' Han försöker hjälpa
oss minnas vilka vi är. För om vi vet
vilka vi är, så förändras det vi gör."

När vi förstår vår gudomliga iden-
titet, leder det till att vi får ett ända-
mål, sade syster Parkin. "Om du vet –
och kommer ihåg – vem du är, och
din gudomliga födslorätt, så går du
ut med goda människor, har passan-
de klädsel, använder ett rent språk,
surfar på bra webbsidor, lyssnar på
god musik, ser berikande filmer, ly-
der visdomsordet och håller dig mo-
raliskt ren. Ni studerar då skrifterna,
förlåter varandra, ber era böner,

Syster Bonnie D Parkin

omvänder er från era synder, tjänar
andra, ärar era kallelser och älskar
varandra."

Fastän det kan vara svårt att kom-
ma ihåg vad man vet – särskilt under
en del av livet då man strävar efter
utbildning, jobb och äktenskap –
så är det under ungdomsåren som
kunskapen om ens eviga identitet
inhämtas, påpekade syster Parkin.
"En del av att söka riket först ligger
i att finna just vår plats i riket, och
det förändrar allt", sade hon.

Sedan citerade syster Parkin första
kapitlet i Moses bok och framhöll
de mönster som Mose fann för att
upptäcka sin identitet: han drar sig
undan världen, upplever Herrens
härlighet, inser att han är Guds barn,
får veta vilket verk Gud har åt ho-

nom att utföra, står emot Satan, ber
oavbrutet och söker mer ljus.

"Liksom Mose är du en son eller
dotter till Gud, i hans enfödde Sons
avbild", sade syster Parkin. "Och lik-
som Mose kan du göra varenda en
av de här sakerna ...

Kom ihåg vem du är. Att göra är att
veta", fortsatte hon. "Jag ber att du,
som din broder Mose, ska låta din
himmelske Fader leda dig, stödja dig
och gå bredvid dig, för jag vittnar om
att han vill det." ■

Vi efterlyser artiklar

Har det hänt dig att kyrkans
psalmer har stärkt ditt vitt-
nesbörd, gett stöd i en svår si-
tuation eller hjälpt dig att lära
dig en evangelieprincip? Skicka
ditt svar så att det kommer
fram till oss den 15 september
2004. Skriv till *Liabona*, Room
2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-
3220, USA, eller till **cur-liabona-
imag@ldschurch.org**. Märk
din försändelse tydligt med
"Hymns" och skriv överst
namn, adress, telefonnummer,
e-postadress och församling
och stav (eller gren och di-
strikt). Vi kan inte bekräfta
mottagandet av individuella
svar, men vi hör av oss till alla
vars svar vi publicerar. ■

Fler förslag till samlingsstunden, juli 2004

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lek-tionen, anvisningarna och aktiviteten som hör samman med dessa förslag, se "En speciell dag" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. För att hjälpa barnen förstå att de får hjälp att förbereda sig för att ta emot templets välsignelser när de döps och håller sina dopförbund, gör du vägskyltar med följande ord: *Stopp, Varning, Enkelriktat, Stanna, Kör*. För varje skylt skriver du ett av Mina evangelieideal (se handledningarna *Tro på Gud*) på ett papper och klipper ut det som ordremsor. Lägg varje ideal i ett kuvert och sätt fast ett kuvert på baksidan av varje skylt.

Gör ett trafikljus med en röd cirkel överst, en gul i mitten och en grön längst ner.

Läs Andra Nephi 31:17–18 tillsammans. När vi döps, öppnar vi porten till den väg som för oss tillbaka till vår himmelske Fader. Vi måste döpas för att kunna komma till templet och för att komma in i det celestialet. Efter dopet får vi den Helige Andens gåva som hjälper oss att välja det rätta. Håll upp trafikljuset. Mina evangelieideal är som vägskyltar på vår väg. När vi gör olika val kan vi (peka på den röda cirkeln) stanna och tänka på vår himmelske Faders plan för oss, (den gula cirkeln) sakta ner farten och tänka på våra dopförbund och (den gröna cirkeln) gå vidare och lyssna till den Helige Anden.

Dela upp primärbarnen i fem grupper och ge varje grupp en vägskylt. Låt varje grupp öppna kuvertet, sätta orden i evangelieidealet i rätt ordning, sätta fast orden på skylten och förbereda en sketch för Primär om hur de kan efterleva idealet. Låt varje grupp framföra sin sketch i tur och ordning medan resten av barnen gissar vilket ideal det är. Förklara sedan hur deras ideal kan vara som en trafikskylt som hjälper oss att bli värdiga att komma till templet.

Sjung en sång eller psalm. När du pekar på den gröna cirkeln på trafikljuset ska barnen ställa sig upp och sjunga högt. När du pekar på den röda, ska de sätta sig ner och sjunga svagt.

2. Undervisa barnen om lydnad genom att leka en lek som kallas "Vara lydig: Då och nu". Ta med fem saker som representerar hinder mot att vara lydig under pionjärtiden, eller "då". (Till exempel en käpp = branta berg, ett blått tyg = floder att gå över, en sten = steniga vägar att vandra på, en bild med en sol = varma dagar och kalla nätter, en bild med ett vagnshjul = vagnshjul som hela tiden ska repareras.) Hitta på fem praktikfall om sådant som kan utgöra hinder "nu". (Till exempel: Din bästa vän ber dig följa med på bio på söndag. Du vill verkligen se filmen. Vilket bud hjälper dig att välja det rätta?) (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 175–176.) I fem numrerade påsar lägger du en "då"-sak, ett "nu"-praktikfall och namnet på en sång eller psalm om lydnad.

Dela ut påsarna. Välj ett barn som får stå framför klassen och ge två eller tre instruktioner till Primär om hur de ska lämna påsarna vidare. (Till exempel: Låt den gå tre personer till höger, låt den gå till personen framför.) Han eller hon säger en siffra från 1 till 5. Personen som håller i den påsen öppnar den och gissar vilket hinder "då"-saken kan vara för pionjärerna. Sedan läser han eller hon "nu"-hindret och svarar på

frågan. Sjung sången eller psalmen. Välj ett annat barn som får vara ledare och upprepa proceduren för varje påse. Säg till barnen att vi kan stöta på hinder i vårt liv idag, men att vi kan vara värdiga att komma till templet om vi följer profeten och håller buden.

3. *Klasspresentation*: Be klassmedlemmarna att berätta om och om möjligt visa en bild på en förfader.

Låt dem visa en släktkedja som de har gjort i förväg och visa vilken länk som föreställer dem och vilken som föreställer deras förfader. Visa affischen "Var en stark länk" och läs president Hinckleys citat om att inte bli en svag länk i vår släktkedja. (Se *Lia-bona*, sep 2003, s 7.) Klassmedlemmarna kan nämna sådant vi kan göra själva och med vår familj för att vara en stark länk i vårt släktkedja. Varje

barn kan göra en egen "släktkedja" av papper. Skriv namnet på varje person i släkten på en lapp. Under sitt eget namn skriver de något de ska göra för att vara en stark länk i sin släkt. Länka samman namnen till en papperskedja och sätt ihop dem med tejp eller klister. Varje generation kan ha en egen färg. Avsluta med att sjunga sånger eller psalmer om familjen. ■

Etiopiskt bröllopspar uppfyller tempellöfte

När Ashebit Yirga från Debre Zeits gren i Etiopien var på väg hem efter att ha mottagit sin begåvning i Johannesburgs tempel i Sydafrika år 2002, vände han sig till en medlem från Johannesburg och lovade: "En dag ska jag föra min brud till det här templet."

Han höll sitt löfte: Den 20 januari

2004 förde han Hiwot Feleke till templet i Johannesburg. De är det första etiopiska paret som inleder sitt äktenskap med besegling i templet, enligt områdeskontoret för Sydafrika Sydöst. Fyra andra etiopiska par beseglades med sina barn den 21 maj 2002.

Sedan broder Yirga erhållit sin

begåvning och återvänt till Etiopien, lade han märke till Hiwot, en ung kvinna i grannskapet som han känt i årtal. Då hans beundran för henne ökade, frågade han henne om hon ville undersöka kyrkan. Hon gick med på det, hörde missionärslektionerna och blev döpt. Ett år senare blev broder Yirga och syster Feleke beseglade tillsammans i templet.

För kyrkans medlemmar låter berättelsen om broder Yirgas egen omvändelse bekant. Det började med att han undersökte olika kyrkor och studerade Bibeln. "Liksom profeten Joseph Smith bad jag Gud att leda mig till den sanna kyrkan", säger han. Broder Yirga fick kännedom om kyrkan när hans mor blev så svårt sjuk att hon inte längre kunde tala eller äta. Läkarna talade om för honom att hon var för gammal för att tillfriskna. Mitt under denna förtvivlan över moderns snabbt försämrade hälsa kom Ayele Asfaw, en

FOTO FERRIN ORTON

Ashebit och Hiwot Yirga var det första etiopiska paret som inledde sitt äktenskap med en tempelbesegling.

granne och medlem i kyrkan, på besök. Broder Asfaw förklarade om prästadömet återställelse och sade att prästadömet kan användas för att välsigna de sjuka. Broder Yirga frågade om hans mor kunde få en välsignelse, och så blev det. Några minuter efter välsignelsen bad hans mor att få ett glas vatten. Snart hade hon tillfrisknat helt. Broder Yirga började undersöka kyrkan och döp-

tes för sex år sedan. Broder Asfaw är nu hans grenspresident

Under besöket i templet utförde broder och syster Yirga förordningsarbete för hennes avlidna föräldrar, och innan de återvände hem hade hon beseglats till dem. Paret Yirga åtföljdes av äldste M J och syster Virginia Grant, som är prosekyterande ledarskapsmissionärer i Etiopien. ■

Indiska medlemmar uppfyller en dröm med en tempelresa

När Joyce M Hukil, hennes man och sju andra familjer från New Delhis distrikt i Indien kom in i

templet i Hongkong för första gången i början av januari 2004, var detta för syster Hukil kulmen på ett

livslångt sökande efter sanningen.

Som liten flicka längtade syster Hukil efter andlighet. Hon älskade att gå i kyrkan på söndagarna där hon kunde sjunga psalmer och lära sig om Gud. Men när hon blev äldre minskade hennes tro då hon såg att många medlemmar i hennes kyrka levde på ett sätt som inte stämde med Kristi lärdomar. Hon ifrågasatte Guds rättvisa när det tycktes som om uppriktiga Kristi efterföljare fick lida mer än de som inte följde hans bud. Till sist slutade syster Hukil be och började känna en stor tomhet i livet. En bekymrad svärdotter bad två mormonmissionärer besöka henne.

Det var en varm eftermiddag i maj som missionärerna knackade på hennes dörr. Syster Hukil minns tydligt deras säkerhet, vänlighet och mildhet när de undervisade henne och hennes man om Mormons bok. Hon skämdes över sin egen otro när hon såg att dessa två pojkar trots sin ungdom litade helt på Frälsaren. Broder och syster Hukil tog så djupt intryck av missionärernas hängivenhet mot Kristus och deras önskan att sprida hans evangelium att de gick med på att besöka kyrkan.

I kyrkan märkte de samma hängivenhet hos medlemmarna som hos missionärerna. De såg hur vuxna, ungdomar och till och med barn aktivt och gemensamt strävade efter att följa Kristi lärdomar. Efter tre månader bad broder och syster Hukil att få bli döpta.

President Jerry D och syster Donnetta D Wheat, president och värdinna i templet i Hongkong; äldste William K Jackson, områdesauktoritetssjuttio i Asien, samt president och syster Ko Bing Cheung, andre rådgivare i tempelpresidentskapet respektive assisterande värdinna, tillsammans med en grupp medlemmar från Indien som kom till templet och beseglades som familjer, förutom att de utförde andra tempelförordningar.

MED TILLSTÅND AV JERRY WHEAT

Utan ett tempel i närheten väntade familjen Hukil tålmodigt på tillfället att ta emot sina tempelförordningar. Tillfället kom till sist när president Karl Nelson i Indienmissionen Bangalore ordnade så att 27 medlemmar i åtta familjer från New Delhis distrikt fick resa till templet i Hongkong för första gången.

I gruppen ingick äldste William

K Jackson, områdesauktoritetssjuttio i området Asien, och flera äldre missionärspär. I templet förenades de med Asiens områdespresident äldste John B Dickson, äldste Daryl H Garn, förste rådgivare i Asiens områdespresidentskap, och deras hustrur. De heliga från New Delhi mottog under fyra dagar templets förordningar för egen del och för sina förfäder. ■

I rehabiliteringsavdelningen tog president Getachew patienternas förvridna händer och visade hur de, trots nervskador, kunde fås att fungera igen genom skicklig behandling. Han förklarade hur patienter, vars lemmer behövt amputeras på grund av sjukdomen, utrustas med hemmagjorda proteser som ökar deras rörlighet.

Eftersom de flesta offren för spetälska i Etiopien bor långt från sjukhuset, utverkade Getachew donationer till ett närbeläget gästhem där patienternas familjer kan bo. Han och hans kolleger öppnade också en liten butik, där släktingar kan sälja hantverksprodukter så att de får en liten inkomst medan de väntar på en avhållen släktings tillfrisknande.

President Getachews 37-åriga arbete för de spetälska har sina rötter i hans barndoms längtan efter en utbildning. Han föddes som nummer fem av åtta barn i en enslig by i Etiopien och längtade efter att få gå i skolan, men han behövdes hemma på familjens gård tills han var 15. Trots att han låg efter när han började skolan, lyckades Getachew gå vidare till åttonde klass. Så kom två utländska läkare till hans skola och valde ut honom till en utbildning som skulle kvalificera honom för att arbeta med vård av leprasjuka. Ett år senare började han arbeta på ALERT, först som sjukvårdare och sedan som överinseende och sedan helt nyligen som samordnare.

År 1995 besöktes sjukhuset av Paul

Medlemmar som utför den gode Herdens verk

I årtusenden har spetälska varit en fruktad sjukdom. Den angriper hud och nervändar, den deformerar och så småningom förlamar. På Jesu tid gjorde denna smittsamma sjukdom att man stöttes ut, och den hade ofta dödlig utgång. Men vid ett antal tillfällen sägs det att den gode Herden botade dessa som andra skydde på grund av deras sjukdom.

I dag i Etiopien hjälper en annan god herde till att bota de spetälska. Getachew B Baye, som kallas bara Getachew av sina patienter och medlemmarna i Bekulobets gren (som han presiderar över) är ledare för ALERT, ett leprasjukhus i Addis Abeba. Sjukhuset erbjuder ett årslångt konvalescensprogram för män, kvinnor och barn med lepra. Alla utom de allra svåraste fallen blir botade.

Efter en rundtur på sjukhuset sade president Raymond Botterell i Kenyamissionen Nairobi om president Getachew: "Hans medkänsla syntes

tydligt på hans vänliga och försiktiga sätt att beröra de angripna kroppsdelarna på sina patienter. Han såg inte vanställdheten som är så framträdande och tydlig för en ovan besökare, utan karaktären och anden under människornas bulnader och sår."

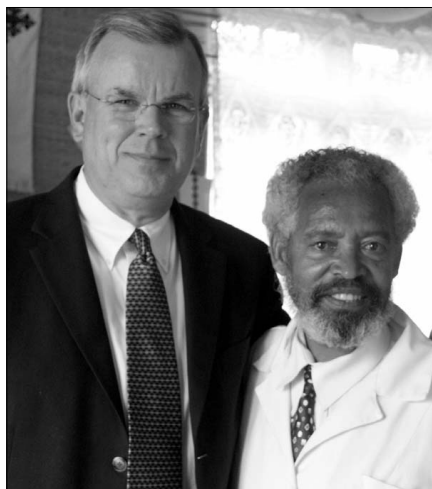

FOTO RAYMOND BOTTERELL

Äldste Steven E Snow, president för området Afrika Sydöst, besöker president Getachew Baye från Bekulobets gren i Kenyamissionen Nairobi.

FOTO RAYMOND BOTTERELL

Getachew Baye visar runt besökare i protesaffären vid ALERT, ett leprasjukhus i Etiopien.

K Clark, dåvarande presidenten för Kenyamissionen Nairobi. Getachew fick uppgiften att visa honom runt. Efter rundturen sade president Clark till honom: "Du är en sådan bra människa. Varför inte besöka vår kyrka?" Getachew gick i kyrkan på följande söndag, tog emot missionsnärdsdiskussionerna och började inom kort sitt "nya liv" som medlem i kyrkan.

Under den militära konflikten mellan Etiopien och Eritrea, som började 1998, var Getachew fältläkare vid fronten. Under strider nära konflikten slut fick han sju skottskador och låg i tre dagar bland ruttande kroppar. Trots omfattande blodförluster överlevde Getachew och blev funnen av en armépatrull som fått i uppgift att bränna de döda. Det tog ett helt år för honom att återhämta sig, men det hindrade honom inte från att återvända till ALERT.

"Förmågan att helt ägna sig åt en annans välbefinnande är karakteristisk för president Getachew", sade president Botterell. "Han är en man som på ett vackert sätt följer Frälsarens lärdomar. Det är vanligt att sådana upplysta själar inte tycker de gör

nog, eller att deras insats är mager, när de i själva verket utstrålar ljuset från Kristus, den gode Herden." ■

Sista dagars heliga befrämjar familjen i Dominikanska republiken

Med hjälp av Dominikanska republikens justitieminister och departementet för barn- och familjepolitik har Santo Domingos östra stav i Dominikanska republiken igångsatt ett program med syfte att minska våld i hemmet med titeln: "Familjen, dess stärkande och bevarande, respekt och jämställdhet."

Programmet tillkännagavs under ett välbesökt möte som hölls i stavscentret den 21 februari 2004. Det har uppmärksammat av ett antal större tevebolag och tidningar.

Äldste Miguel A Lee, områdesauktoritetssjuttio, presiderade vid mötet. Justitieministern, dr Victor Céspedes Martinez, fördömde våld i hemmet och dess skadliga verkningar på samhället under sitt tal. Äldste

Lee avslutade mötet med en presentation av kyrkans lära om familjens betydelse. Elisa Sánchez Pujols, ministern för barn- och familjepolitik, samt Israel Tolentino, stavsresident i Santo Domingos östra stav i Dominikanska republiken, talade också.

Programmet ska bestå av en serie diskussioner som hålls i skolor inom stavens gränser. Diskussionerna är avsedda att utbilda föräldrar och lärare samt de ungdomar de fostrar och undervisar. De ska höja medvetenheten om betydelsen av att bevara familjen, undervisa om hur man stärker familjen och förklara hur familjemedlemmarna kan bidra till harmoni och lycka inom familjen.

"Vi vill skapa ett medvetande om ickevåldsprinciper och deras tillämpning för att bota och revitalisera vårt liv och våra samhällen", sade Marcelino Santana Ferreras, stavens assistent för Informationstjänsten, då han introducerade programmet. Icke-våld är bekräftelsen av mänsklig värdighet, erkännandet av att varje våldshandling förnedrar mänskligheten, både offret och förövaren.

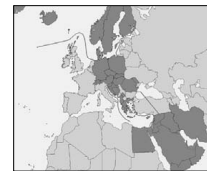
Programmet är baserat på de principer som återfinns i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Ett exemplar av tillkännagivandet gavs till alla närvarande, inklusive dr Céspedes.

Under veckorna före evenemanget framträdde president Tolentino och broder Santana i fyra olika lokala televisioner, där de talade om programmet och om familjens betydelse. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Omsorg om själarnas välfärd

Äldste Marlin K Jensen

Jag har glädjen att läsa Mormons bok igen i år, eftersom vi studerar den tillsammans i klassen Evangeliets lära. Det finns mycket att lära av dessa profeter som skrivit i den, av deras lärdomar och av deras egna liv. Jag beundrar särskilt en egenskap som alla dessa stora män tycks besitta. I deras skrifter kallas denna egenskap oftast omsorg om själarnas välfärd.

Exempel på denna omsorg

Nephi berättar till exempel att han var så mån om sitt folks välfärd att "jag beder oavslutligen för dem varje dag, och om natten väta mina ögon min huvudgård med tårar för deras skull". (2 Nephi 33:3) Jakob förklarar att han var hängiven i sin kallelse eftersom "denna dag är jag tyngd av mycket större åtrå och ängslan för edra själars välfärd än jag hittills varit". (MB Jakob 2:3) Efter det att Enos kämpat för att få förlåtelse för sina egna synder, "började [han] känna åtrå efter sina bröder, nephit-

ernas, välfärd". (Enos 1:9) Mosiahs söner "åstundade ... att frälsning skulle förkunnas för varje skapad varelse, ty de kunde ej uthärda tanken på att någon människosjäl skulle förgås. Blotta tanken på att en själ skulle lida ändlös pina, kom dem att skälva och bäva." (Mosiah 28:3) Alma den äldre befallde sitt folk att "vara förenade i fasta och mäktig bön för de själars välfärd vilka icke kände Gud". (Alma 6:6) Hans son, Alma den yngre, visade sin omsorg om själars välfärd genom att "[verka] utan uppehåll för att förmå själar att omvända sig från sina synder, att låta dem smaka den stora glädje, som jag smakade, så att även de måtte bli födda av Gud och fyllda med den Helige Anden". (Alma 36:24)

Hur denna omsorg utvecklas

Sådan omsorg om själarnas välfärd gör så stort intryck och är så verksam vid uppfyllandet av Guds avsikter att vi måste fråga: Hur utvecklas denna känsla? Svaret finner vi i våra personliga religiösa upplevelser. Liksom Enos kanske vi måste börja med att kämpa för vår egen själ. (Enos 1:4) Liksom han kommer vi, när vi vänder oss till vår Frälsare och omvänder oss och lyder hans bud, att uppleva förlåtelsen. Helt naturligt börjar vi då känna ängslan för andra människors välfärd. Ja, omfattningen av vår omsorg om andra är kanske

det bästa måttet på djupet i vår egen omvändelse till Kristus och hans evangelium.

Omsorgens frukter

Vår omsorg om själarnas välfärd kan ge rika frukter. I hemmet blir vi mer intresserade och omtänksamma män, hustrur, fäder och mödrar. I kyrkan blir vi engagerade ledare, lärare och medarbetare i Guds rike. Vi blir känsliga för behoven hos dem som vi har ansvar för. Vi tar våra kallelser som hem- och besökslärare på större allvar. Släktforskning och templetjänst blir regelbundet återkommande, uppskattade inslag i vårt liv. På arbetet och i samhället lever vi vår religion på ett sådant sätt att våra grannar och vänner vet att vi bryr oss om deras välfärd. Intresset från deras sida av att lära sig mer om evangeliet kommer naturligt tack vare vårt föredöme.

Avslutning

Berättelsen om Jesu liv är en berättelse om hans omsorg om våra själars välfärd. Han lärde oss mycket om en själs värde. Vår bön och vårt hopp som områdespresidentskap är att resultatet av hans omsorg – försoningen – ska påverka oss så djupt att vi utvecklar denna underbara kristliga egenskap. Må vi alla leva våra liv med "omsorg om själars välfärd". ■

Äldste Marlin K Jensen

FOTO: EIVOR HAGMAN

Bröderna Erik och Sture Nilsson, stavspatriark respektive högråd och ordförande i Göteborgs stavs informationsråd, gav hundratalet besökare en intressant presentation om varför kyrkan har tempel under Jönköpings församlings temakväll om tempel.

Förberedelse för ett nytt tempel

För att informera allmänheten och medlemmarna inför tempelinvigningen i Köpenhamn anordnades en temakväll i Jönköpings församling med temat "Tempel".

Många inbjudningar till temakvällen skickades ut till religionslärare, kyrkoledare och medlemmar med information om det öppna huset i templet i Köpenhamn och inbjudan att delta i en bussresa till Köpenhamn.

Ett hundratal personer kom till temakvällen, som inleddes med att Unga Kvinnors kör sjöng "Jag längtar så till templet". Biskop Hagman presenterade därefter bröderna Erik och Sture Nilsson, som båda har verkat som biskopar i Jönköpings församling och har stor erfarenhet av att presentera och informera om kyrkan för skolklasser och lärare. Erik Nilsson tjänar nu som patriark i Göteborgs stav och Sture Nilsson som högråd och ordförande i Göteborgs stavs informationsråd. De hade speciellt till denna temakväll sammanställt ett bildspel och en intressant presentation om varför vi har tempel, deras historia och vad de används till.

Utställningen "Tempel från hela

världen" visades i Kulturhallen, där det fanns bilder på nästan alla 117 tempel. Vid ingången fanns speglar som symboliserade evigheten; information och historia fanns att läsa om många av templen och på en stor världskarta kunde man se var alla templen ligger.

Bland besökarna denna kväll märktes en präst från Svenska Kyrkan, en f.d. pastor i Missionskyrkan, en docent i religion samt flera religionslärare. De var alla mycket intresserade av denna information om tempel, som för de flesta av dem var ganska ny.

Under kvällen fanns också tillfälle att anmäla sig till en bussresa till öppet hus i Köpenhamn.

Intresset för denna resa var stort och anmälningslistan fylldes snabbt.

När detta skrivs i mars, ser medlemmarna i Jönköpings församling med stor förväntan fram mot öppet

Det heliga templet

"Jag skall ge dig himmelrikets nycklar.
Allt vad du binder på jorden
skall vara bundet i himlen ..."

Matteus 16:19

Det heliga templet i Köpenhamn, invigt den 23 maj 2004. Under Öppet Hus 29 april till 15 maj var templet öppet för allmänheten, enligt Jens Andersen, talesman för kyrkan i Danmark, "för att människor ska lära känna oss och bättre förstå vår relation till Jesus Kristus".

hus i början av maj och tempelinvigningen senare i maj. Tiden fram till dess används till förberedelser, både andliga och timliga. ■

Eivor Hagman,
Jönköpings församling

Invigningen av kapellet på Priorvej i Köpenhamn för ombyggnad till tempel skedde lördagen den 24 april 1999 av dåvarande områdespresidenten för Europa Nord, äldste Spencer F Condie. (Red. anm.)

Vi blev släkt på Släkthistoriska centret

I sin bok "The Holy Temple" (Det heliga templet) skriver president Boyd K Packer att släktforskningsarbetet har kraften dels att ge de döda

möjlighet att välja evangeliet, dels att besegla de levandes familjer både på jorden och på andra sidan.

President Packer skriver också i en

artikel i Liahona i augusti 2003 om vikten av att vi samlar uppteckningar om vår familj (gärna i en låda som alltid står framme så att vi ständigt blir påmind), att vi har gemensamma släkträffar och berättar om vår släkt, och självklart att vi går till templet och utför arbete för våra döda. Vi uppmanas också att sammanställa vår egen levnadsberättelse och föra en Minnenas bok. President Packer lovar att när vi vänder våra hjärtan till våra fäder så att vi söker att finna dem, lära känna dem och hjälpa dem, då samlar vi skatter i himlen.

Anita Lindquist, Västerhaninges 2:a församling, har anordnat några större släkträffar i sin hemtrakt Tornedalen. Till Släkthistoriska centret i Västerhaninge önskade hon inbjuda Anna-Lisa Simonsson, samma församling, och Gunvor Hjärtström, de enda släktingar hon kände till i Stockholm för att de skulle kunna jämföra varandras släkttavlor, söka mera uppgifter i mikrofilmerna och databaserna, utbyta släktpapper samt njuta av gemensamma rötter och av Polarbröd, fyllda med hjortron, plockade i Gällivare norr om polcirkeln. Den lilla släktgruppen med gemensam förfader kallar sig "Jochs döttrar" efter Joachim Michelsson, född cirka 1590 någonstans i nordligaste hörnet av Sverige-Norge-Finland. Han gav namnet till det mäktiga forssystemet Jochfall i Överkalix.

Efter en trettio år lång vänskap hade Anna-Lisa Simonsson upptäckt

att Joachim var hennes förfader också! Anita undrade om hon kunde finna fler Jochsdöttrar. Snart uppfylldes hennes önskan när Gunvor Hjärtström från Junosuando knackade på dörren till centret och frågade om hon fick släktforska med Anitas hjälp. Efter några fler besök frågade Gunvor om hon fick bli praktikant och arbeta som personal på centret. Hon hade blivit arbetslös från lantmäteriet i Stockholm där hon arbetat i tjugo år. Anita gjorde upp en fyra månaders arbetsplan som godkändes av lantmäteriet och som dessutom betalade Gunvors lön. Ett år senare fick Gunvor tjänsten som sekreterare på Sveriges Släktforskarförbund, vilket innebär att hon numera vet det mesta om svensk släktforskning, utbildar ledare, reser och bistår förbundets 55 000 medlemmar.

Kanske finns det fler ättlingar, undrade de tre "döttrarna". Lördagen den 6 mars träffades de på centret med några inbjudna gäster samt två andra som inte varit inbjudna från början och som inte alls kände varandra. Gunvor tog med sig Irene Poignant, född i Tornedalen men boende i Providence, Massachusetts. Irene hade i sin tur släktforskat med Jan Christer Söderblom från Luleå på Internet. Eftersom de aldrig träffat varandra hade de beslutat att träffas en kort stund på T-Centralen mellan tågavgångarna. Där inbjöd Gunvor den okände herr Söderblom och hans fjortonåriga dotter att följa med till Västerhaninge. Dottern valde att åka hem och gav pappan tillstånd

"Jochs döttrar", fr v Anna-Lisa

Simonsson, Gunvor Hjärtström och Anita Lindquist.

att följa med Gunvor och Irene i stället.

När de anlände till centret mötte de Anita och tempelmissionär Robert Peterson från Logan, Utah, som just hade funnit sin farmors föräldrar i byn Alvik, Luleå. Då utbrast Jan Christer Söderblom att hans mormor också kom från Alvik. Erik Lindquist, Anitas man, berättade då att även hans farmor kom från Alvikstrakten, så nu behöver dessa tre lite mer tid att forska för att se om de är släkt.

Ytterligare en person, Per Hiergesell, knackade på dörren till centret och önskade få studera sina tyska filmer en stund. Han och Jan Christer Söderblom som aldrig träffats, upptäckte efter fem minuter att deras morföräldrar kom från samma byar norr om Gällivare, och de räknade ihop flera gemensamma släktingar. Dessutom är Anita uppväxt i grannbyn Dokkas, och snart konstaterade dessa tre att Per, Jan och Anita hade flera gemensamma förfäder!

FOTO: BIRGITTA KARLÉLDT

FOTO: BIRGITTA KARLfeldt

Irene Poignant, Jan Christer Söderblom, Gunvor Hjärtström och Anita Lindquist studerar släktuppteckningarna och äter norrbottensdelikatesser.

De stora antavlorna studerades flitigt, och den stora överraskningen dök upp när de fann att Jan Christer Söderblom, född i Luleå, bosatt i Stockholm, också hade Joachim som sin förfader! Så det blev tillökning igen med en Jochs son! Nu måste namnet ändras till "Jochs döttrar och söner". Jan Christer berättade att hans mor och moster besökt kapellet i Luleå gren många gånger. Mostern Britt-Marie Bergner hade utvandrat till Salt Lake City och blivit medlem i kyrkan.

Tempelmissionärerna Rune och Rena Wallin bjöd på Runes hembakade semlor och trevlig underhållning ur sin livshistoria, Rune som amerikansk sergeant i Koreakriget och Rena som missionär i Sverige. Tempelmissionär Lorraine Peterson berättade också om sitt liv med fysikprofessorn och forskaren Robert Peterson, som träffat sin moster i Luleå på sin mission. Tempelpresident Max Kimball med hustru besökte också den växande släktträffen. Allra sist kom Ingrid Lindell med mor och

dotter. Anita, Ingrid och Bengt Svedjot har hittat flera gemensamma förfäder och även arbetat tillsammans i dopfunten i templet tillsammans med sina söner och döttrar, och de fortsätter regelbundet sin forskning tillsammans på centret.

Bengt Svedjot, bosatt i Frankfurt för kyrkans räkning, är också en släkting till Anita med många gemensamma förfäder, likaså Gunvor Wirtala, Umeå, och Sylvia Svensson, Jönköping, född i Pajala.

"Jochs döttrar och söner" undrar om det finns flera som kan bygga ut gruppen ytterligare. Hör av er! ■

Anita Lindquist,

Västerbaninge 2:a församling

FOTO: BIRGITTA KARLfeldt

Plötsligt upptäckte vi att vi är släkt! Fr v Irene Poignant, Robert Peterson, Gunvor Hjärtström, Anna-Lisa Simonsson, Anita Lindquist, Jan Christer Söderblom, mor Sandfeldt, Maria Åkebrand och Ingrid Lindell.

Redaktör för de lokala

sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till **birgitta.karlfeldt@telia.com**.

Bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet. ■

24787 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

